Lietas arhīva Nr. CA-0617-22/20
ECLI:LV:RAT:2022:0607.C68498018.14.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022. gada 7. jūnijā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā

tiesnese referente L.Pliča

tiesnese M.Bebriša

tiesnese G.Freimane

rakstveida procesā izskatīja civillietu Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Skrastiņš un Dzenis" prasībā pret Sabiedrību ar ierobežotu atbildību „AMATAS HES" par parāda piedziņu sakarā ar Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Skrastiņš un Dzenis" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2020. gada 5. februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2018. gada 14. novembrī Sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Skrastiņš un Dzenis" cēlusi prasību pret Sabiedrību ar ierobežotu atbildību „AMATAS HES" par parāda piedziņu. 2018. gada 27. novembrī prasība precizēta. Prasībā norādīti šādi apstākļi.

[1.1] 2010. gada 18. martā, pamatojoties uz 2010. gada 15. martā noslēgto aizdevuma līgumu Nr. 1, SIA „LEARDS" pārskaitījusi atbildētājai 110 000 *euro* ar procentu likmi 2 % gadā un atmaksas termiņu līdz 2011. gada 1. jūlijam. 2011. gada 10. jūnijā atmaksas termiņš pagarināts līdz 2011. gada 25. novembrim.

2010. gada 10. septembrī, pamatojoties uz 2010. gada 10. augustā noslēgto aizdevuma līgumu Nr. 2, SIA „LEARDS" pārskaitījusi atbildētājai 121 247 LVL jeb 172 518 *euro* ar procentu likmi 2 % gadā un atmaksas termiņu līdz 2012. gada 10. augustam.

Kopumā SIA „LEARDS" atbildētājai aizdevusi 282 518,94 *euro*.

[1.2] SIA „LEARDS" nosūtīja atbildētājai 2015. gada 13. janvāra savstarpējo norēķinu salīdzināšanas aktu, kurā atbildētājas parāds 2014. gada 31. decembrī fiksēts 240 569,06 *euro* (pamatsumma 226 675,48 *euro* un lietošanas procenti 13 893,58 *euro*), šo aktu no atbildētājas puses apstiprināja tās valdes priekšsēdētājs /pers. E/.

Kopš aizdevumu izsniegšanas atbildētājas 2011., 2012., 2015.–2017. gada pārskatos tika iekļauta informācija par atbildētājas parādsaistībām pret SIA „LEARDS" atlikušās aizdevumu pamatsummas un nesamaksāto procentu par aizdevumu izmantošanu veidā. Ar šiem gada pārskatiem, kā arī Norēķinu salīdzināšanas aktu atbildētāja ir atzinusi savas no aizdevuma līgumiem izrietošās saistības.

[1.3] 2017. gada 9. maijā SIA „LEARDS" nosūtīja atbildētājai brīdinājumu par vēršanos tiesā ar maksātnespējas pieteikumu. Tiesa maksātnespējas pieteikumu noraidīja, jo konstatēja, ka pušu starpā pastāv strīds par parādsaistībām.

[1.4] Prasītājas prasījumam nav iestājies Komerclikuma 406. pantā paredzētais noilgums, pamatojoties uz Civillikuma 1905. un 1906. pantā ietverto tiesisko regulējumu. Atbildētāja, gada pārskatos ietverot parādsaistības 240 569 *euro* pret SIA „LEARDS" un parakstot Norēķinu salīdzināšanas aktu, ir regulāri atzinusi prasījumu par konkrētā parāda samaksu.

[1.5] 2018. gada 14. martā no minētajiem aizdevuma līgumiem izrietošās prasījumu tiesības pret atbildētāju SIA „LEARDS" cedēja prasītājai. 2018. gada 31. maijā prasītāja un SIA „LEARDS" nosūtīja atbildētājai paziņojumu par notikušo cesiju, vienlaikus lūdzot atbildētāju izpildīt savas saistības. 2018. gada 31. maijā prasītāja nosūtīja atbildētājai vēstuli, lūdzot parādsaistības izpildīt līdz 2018. gada 25. jūnijam un brīdinot par vēršanos tiesā, ja parādsaistības nebūs izpildītas.

Atbildētāja saistības nav izpildījusi. Līdz ar to prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas parādu 240 569,06 *euro*, kas sastāv no pamatparāda – atlikušās parāda pamatsummas 226 675,48 *euro* un procentiem par aizdevuma izmantošanu 13 893,58 *euro*, kas aprēķināti par laika periodu no 2011. gada 8. decembra līdz 2014. gada 31. decembrim, noteikt tiesības prasītājai saņemt no atbildētājas likumiskos 6 % gadā no piedzītās pamatparāda summas, un piedzīt no atbildētājas visus prasītājas samaksātos tiesāšanās izdevumus.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587. pantu, 1652. panta trešo daļu, 1653., 1753., 1754., 1757., 1768., 1811., 1828., 1832., 1838., 1843., 1905., 1906., 1934., 1943., 1945., 1946. un 1956. pantu.

[2] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2019. gada 7. februāra lēmumu prasība nodrošināta, ierakstot zemesgrāmatā attiecīgā nekustamā īpašuma – Kārļu aizsprosta HES, kadastra numurs 42465040002 – Vidzemes rajona tiesas zemesgrāmatu nodaļas Drabešu pagasta zemesgrāmatas nodalījumā Nr. 100000041530 ķīlas tiesības atzīmi prasības summas 240 569,06 *euro* apmērā.

[3] Atbildētāja iesniegusi paskaidrojumus par prasību, lūdzot tiesu prasību noraidīt pilnībā.

Atbildētāja paskaidrojumos norāda, ka pašreizējā valde uzsāka pildīt atbildētājas valdes locekļu pienākumus 2015. gada 24. septembrī. Iepriekšējā valde pašreizējai valdei nav nodevusi grāmatvedības dokumentāciju, tai skaitā prasībā norādītos aizdevuma līgumus. 2015. gada 29. maijā valde vērsās policijā ar iesniegumu par bijušo amatpersonu prettiesisku rīcību un pilnvaru pārkāpšanu, kā rezultātā uzsākts kriminālprocess, kura ietvaros, iespējams, tiks konstatēts, ka prasībā minētie aizdevumu līgumi noslēgti prettiesiski/fiktīvi vai noslēgti SIA „LEARDS" interesēs, bijušajiem valdes locekļiem pārkāpjot savas pilnvaras. Par šādu rīcību liecina arī nepilnības pašos darījuma aktos, kas ļauj secināt, ka tie nav tiesiski un nebūtu ņemami vērā strīda izskatīšanā.

Atbildētājas ieskatā prasījuma tiesības šajā lietā noilgušas saskaņā ar Komerclikuma 406. panta nosacījumiem.

[4] Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2020. gada 5. februāra spriedumu prasība noraidīta. Spriedums pamatots ar šādiem motīviem.

[4.1] Lietā nav strīda par to, ka atbildētāja ir saņēmusi prasībā minētās naudas summas pēc abiem aizdevuma līgumiem, tāpat nepastāv strīds par to, ka atmaksas termiņš 2010. gada 15. marta aizdevumam 110 000 *euro* apmērā atbildētājai iestājās 2011. gada 25. novembrī (ieskaitot), savukārt atmaksas termiņš 2010. gada 10. augusta aizdevumam 172 518,94 *euro* apmērā iestājās 2012. gada 10. augustā (ieskaitot).

[4.2] Lietā nav pierādījumu, ka laika posmā pēc 2013. gada kreditors būtu veicis kādas darbības, lai pārtrauktu noilgumu. No prasības pieteikuma redzams, ka kreditors SIA „LEARDS" atgādinājumu par saistību izpildi nosūtījis tikai 2017. gada 9. maijā, tādējādi pārkāpjot Komerclikuma 406. pantā minēto 3 gadu noilguma termiņu.

[4.3] Lietā neizpildās Civillikuma 1906. pantā noteiktais noilguma pārtraukums.

[4.3.1] Lietā iesniegti atbildētājas 2011. gada un 2012. gada pārskati, kuros atspoguļots aizņēmums no SIA „LEARDS".

Sabiedrības gada pārskats saskaņā ar normatīvajiem aktiem iesniedzams un primāri adresēts Valsts ieņēmumu dienestam un nevis prasītājai un no lietas apstākļiem neizriet prasītājas griba atzīt saistību gada pārskatos norādīto, noilgušo, saistību esamību.

Tā kā prasības noilgums ne vienmēr nozīmē prasības pamatā esošās materiāli tiesiskās saistības izbeigšanos, noilgušās saistības uzrādīšana sabiedrības gada pārskatā arī pēc būtības neizslēdz apstākli, ka minētā saistība ir noilgusi.

Pat, ja tiktu atzīts, ka atbildētāja, iekļaujot savos 2011., 2012. gada pārskatos saistības pret SIA „LEARDS" ir atzinusi kreditora prasību, tādejādi pārtraucot noilguma termiņu, tā kā atbildētājas 2014., 2015., 2016. gada pārskatos vairs nav atspoguļoti aizņēmumi no SIA „LEARDS", secināms, ka kreditora SIA „LEARDS" prasības pēc 2013. gada vairs atzītas netiek.

[4.3.2] Lietā iesniegts 2015. gada 13. janvāra salīdzināšanās akta oriģināls, kā arī atbildētājas puse iesniegusi akta kopiju, uz kuras izdarīta tiesneša atzīme par kopijas neatbilstību oriģinālam *(lietas 1.sējums 228.lapa).* Tāpat lietā iesniegts speciālistu atzinums par to, ka parakstu SIA "AMATAS HES" valdes priekšsēdētāja /pers. E/ vārdā 2015. gada 13. janvāra aktā par savstarpējo norēķinu salīdzināšanu, visiespējamāk, ir izpildījusi cita persona *(lietas 1. sējums 217. lapa).*

Minētie apstākļi rada šaubas par to, ka reāli šāds akts no atbildētājas puses ir ticis parakstīts un būtu uzskatāms par ticamu pierādījumu noilguma pārtraukumam. Turklāt 2015. gada 13. janvāra akts nav uzskatāms par atgādinājumu Civillikuma 1905. panta izpratnē, jo nesatur prasījumu izpildīt nokavēto saistību, līdz ar to saistībai ir iestājies Komerclikuma 406. pantā minēto 3 gadu noilgums, kas ir pamats prasības noraidīšanai.

[5] Prasītāja iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2020. gada 5. februāra spriedumu un lūdzot prasību apmierināt. Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[5.1] Tiesa nepareizi novērtējusi prasītājas iesniegtos pierādījumus – atbildētājas gada pārskatus, jo, tā kā pārskatos atbildētāja ir ietvērusi parādsaistības pret SIA „LEARDS", pārskati paši par sevi ir pietiekami pierādījumi, ka atbildētāja ir atzinusi prasītājas prasījumu par parāda samaksu.

No normatīvā regulējuma – Komisijas regulas (EK) Nr. 1126/2008 un Gadu pārskatu likuma izriet, ka sabiedrības gada pārskati ir publiski pieejami jebkurai personai un sniedz informāciju par sabiedrības saistībām, kuras sabiedrība ir paredzējusi samaksāt.

Līdz ar to tas, ka gada pārskati ir iesniedzami un primāri adresēti Valsts ieņēmumu dienestam, nevis prasītājai, neietekmē to, ka atbildētāja apzinās, ka tās gada pārskati ir publiski pieejami un ka no pārskatiem var pārliecināties par atbildētājas kā uzņēmuma patieso finansiālo stāvokli un par to, kādas saistības un kādā apmērā atbildētāja atzīst pret prasītāju, kas vienlaikus nozīmē, ka atbildētāja atzīst arī prasītājas prasījumu par šo saistību izpildi. Līdz ar to Gada pārskatos ietverto saistību izpildi parādnieks ir atzinis un paredzējis izpildīt, un kreditoram ir tiesības prasīt šo saistību izpildi.

Tiesa kļūdaini secinājusi, ka pēc 2013. gada atbildētājas gada pārskatos aizņēmumi vairs nav atspoguļoti, jo aizņēmums no SIA „LEARDS" uzrādīts arī 2015., 2016. un 2017. gadu pārskatos. Tādējādi tiesa nepareizi konstatējusi faktu, ka pēc 2013. gada vairs netiek atzīta kreditora SIA „LEARDS" prasība par parāda samaksu.

[5.2] Tiesa nepamatoti apšaubījusi, ka no atbildētājas puses ticis parakstīts Norēķinu salīdzināšanas akts. Kopiju cita tiesa atzinusi par neatbilstošu oriģinālam tāda iemesla dēļ, ka kopijā atšķirībā no oriģināla ir veiktas dažas piezīmes ar roku. Tādējādi kopija nevarēja dot pamatu tiesai šaubīties par to,

ka Norēķinu salīdzināšanas akts reāli no atbildētāja puses ir ticis parakstīts. Speciālistu komisijas atzinums, kurā secināts, ka parakstu atbildētājas valdes priekšsēdētāja /pers. E/ vārdā Norēķinu salīdzināšanas aktā, visiespējamāk, izpildījusi cita persona, neatbilst Tiesu ekspertu likumam, jo atzinumu sniegušās personas nav saņēmušas valsts noteiktu tiesu eksperta sertifikātu un nav reģistrētas Tiesu ekspertu reģistrā.

Ievērojot Gadu pārskatu likuma 37. panta pirmo daļu, Norēķinu salīdzināšanas akts, kas 2015. gada 13. janvārī parakstīts no kreditora SIA „LEARDS" puses un 2015. gada 15. janvārī parakstīts no parādnieka – atbildētājas puses, ir uzskatāms gan par kreditora atgādinājumu parādniekam, gan par parādnieka kreditora prasības atzīšanu, kas atbilstoši Civillikuma 1905. un 1906. pantam ir pamats konstatēt saistības noilguma pārtraukšanu.

[5.3] Ņemot vērā minēto, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas parādu 240 569,06 EUR, noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% no piedzītās pamatparāda summas, kā arī piedzīt no atbildētājas visus tiesāšanās izdevumus.

[6] Atbildētāja iesniegusi paskaidrojumus par apelācijas sūdzību. Paskaidrojumos norāda, ka iekšējās grāmatvedības dokumentācija, ieraksti grāmatvedības reģistros un citi iekšējās pārvaldības dokumenti nav atzīstami par saistību tiesību nodibinošiem aktiem. Norāda, ka no 1906. panta izriet, ka vispirms ir sagaidāma aktīva kreditora rīcība un prasījums, lai šādu prasību atbildētājs varētu atzīt, jo atzīt var izvirzīto prasību, nevis tiesību. Uzskata, ka atzīme atbildētājas iekšējās grāmatvedības dokumentācijā nav pietiekama, lai izpildītos Civillikuma 1906. pantā minētie faktiskie apstākļi.

[7] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2020. gada 10. jūlija spriedumu prasība noraidīta.

[8] Ar Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamenta 2021. gada 15. decembra spriedumu Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2020. gada 10. jūlija spriedums atcelts pilnībā un lieta nodota jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesai.

[9] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesneša 2021. gada 28. decembra lēmumu lietas izskatīšana nozīmēta rakstveida procesā 2022. gada 7. jūnijā, par ko paziņots lietas dalībniekiem, nosakot termiņu papildus paskaidrojumu iesniegšanai. Tiesas noteiktajā termiņā atbildētāja iesniegusi papildus paskaidrojumus. Paskaidrojumos atkārtoti norādīts uz to, ka atzīme atbildētājas iekšējās grāmatvedības dokumentācijā nav pietiekama, lai būtu pamats uzskatīt, ka ir pārtraukts komercdarījuma noilgums.

Motīvu daļa

[10] Civillietu tiesas kolēģija, pārbaudījusi lietas materiālus un iepazinusies ar rakstveida pierādījumiem, apsvērusi apelācijas sūdzības motīvus, novērtējusi to kopumā, atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un prasība ir apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426. panta pirmo daļu un 430. panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Prasītāja iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2020. gada 5. februāra spriedumu pilnībā un lūdzot pieņemt pirmās instances tiesai pretēju spriedumu. Ņemot vērā minēto likuma normu nosacījumus un apstākli, ka pirmās instances tiesas spriedums pārsūdzēts pilnībā, tiesas kolēģija atzīst, ka lieta apelācijas instancē izskatāma pēc būtības pilnas celtās prasības apjomā.

[10.1] Tiesas kolēģija atzīst, ka lietā nav strīda par šādiem lietas faktiskajiem apstākļiem.

2010. gada 15. martā SIA „LEARDS" un atbildētāja noslēgušas Aizdevuma līgumu Nr. 1, vienojoties par to, ka SIA „LEARDS" izsniedz atbildētājai aizdevumu LVL 110 000 ar procentu likmi 2 % gadā un atmaksas termiņu 2011. gada 1. jūlijā. 2011. gada 10. jūnijā Aizdevuma līguma Nr. 1 puses noslēgušas Vienošanos pie Aizdevuma līguma Nr. 1, nosakot aizdevuma atmaksas termiņu līdz 2011. gada 25. novembrim (ieskaitot).

2010. gada 10. augustā SIA „LEARDS" un atbildētāja noslēgušas Aizdevuma līgumu Nr. 2, ar kuru SIA „LEARDS" aizdevusi atbildētājai LVL 121 247 ar procentu likmi 2 % gadā un atmaksas termiņu līdz 2012. gada 10. augustam (ieskaitot).

Atbildētāja Aizdevuma līgumā Nr. 1 un Aizdevuma līgumā Nr. 2 minētās naudas summas no SIA „LEARDS" saņēma. Minēto apliecina lietas materiāliem pievienotie maksājuma uzdevumi (Nr. 565 no 18.03.2010 110 000 euro (*lietas 114. lpp.*) un Nr. 266 no 10.09.2010 121 247 LVL (*lietas 115. lpp.*), kas pārrēķinot atbilst 172 518,94 *euro)*, no kuriem redzams, ka SIA „LEARDS" pēc abu aizdevuma līgumu noslēgšanas pārskaitījusi uz atbildētājas kontu kopējo summu 282 518,94 *euro*. No maksājuma uzdevumiem nepārprotami redzams, ka pārskaitītās naudas summas ir nosauktas par aizdevumu.

Atbildētāja par no aizdevumu līgumiem izrietošo saistību izpildi brīdināta 2017. gada 9. maijā.

2018. gada 14. martā SIA „LERDS" cedēja prasītājai no iepriekš norādītajiem aizdevuma līgumiem izrietošās prasījumu tiesības pret atbildētāju. Atbildētāja par cesiju informēta 2018. gada 31. maijā.

Tā kā atbildētāja parādu nav samaksājusi, 2018. gada 14. novembrī celta šī prasība.

[10.2] Atbildētāja cēlusi iebildumus pret prasību, norādot, ka prasība ir noraidāma, jo no aizdevuma līgumiem izrietošo saistību atprasīšanai ir iestājies Komerclikuma 406. pantā paredzētais noilgums. Atbildētājas ieskatā 2010. gada 15. marta aizdevumam 110 000 *euro* apmērā noilguma termiņš iestājās 2014. gada 26. novembrī, bet 2010. gada 10. augusta aizdevumam LVL 121 247 jeb 172 518,94 *euro* apmērā noilguma termiņš iestājās 2015. gada 11. augustā.

Prasītājas ieskatā aizdevumiem nav iestājies Komerclikuma 406. pantā minētais noilguma termiņš, jo atbildētāja ir atzinusi kreditora prasību, savos gada pārskatos regulāri ietverot no aizdevumu līgumiem izrietošās saistības un parakstot 2015. gada 13. janvāra salīdzināšanas aktu, ar ko noilgums ticis

pārtraukts un sācis tecēt no jauna.

Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka pušu starpā pastāv strīds par prasītājas tiesībām prasīt parāda, kas izriet no Aizdevuma līguma Nr. 1 un Aizdevuma līguma Nr. 2, piedziņu.

[10.3] Judikatūrā atzīts, ka apelācijas instances tiesai, izskatot lietu no jauna pēc tās sprieduma atcelšanas kasācijas kārtībā, līdztekus Civilprocesa likuma 426. pantā noteiktajam ir saistoši arī kasācijas instances tiesas norādījumi - likuma tulkojums, kas izteikts kasācijas instances tiesas spriedumā, ir obligāts tiesai, kas izskata šo lietu no jauna (Civilprocesa likuma 476. panta pirmā daļa), līdz ar to tiesas kolēģijai ir saistošs Civillikuma 1906. panta iztulkojums, kas konkrētajā lietā izteikts Senāta 2021. gada 15. decembra spriedumā.

[10.4] Atbilstoši Civillikuma 1896. pantam noilgums sāk tecēt ar to dienu, kurā prasījums ir tā nodibināts, ka pret parādnieku, kas nav izpildījis savu pienākumu, nekavējoties var celt prasību, kaut arī tomēr vēl nebūtu ne parādnieks liedzies izpildīt, ne arī kreditors viņam to atgādinājis. Saskaņā ar to noilguma tecējuma iesākumam vajadzīgs: nosacītiem prasījumiem – lai nosacījums jau būtu noskaidrojies, bet terminētiem prasījumiem – lai termiņš jau būtu notecējis.

Tādējādi pēc vispārēja noteikuma noilguma termiņš skaitāms no prasījuma tiesības nodibināšanas brīža. Turklāt atbilstoši iepriekš minētajai tiesību normai nav izšķirošas nozīmes, vai prasījuma tiesība izriet no saistībām, noziedzīga nodarījuma vai jaukta pamatojuma (*skat. Senāta Civillietu departamenta 2016. gada 3. novembra spriedumu lietā Nr. SKC-274/2016*).

Tā kā aizdevuma līgumi noslēgti pušu komercdarbības ietvaros, atbilstoši Komerclikuma 389. panta jēgai un saturam, konkrētajā lietā ir piemērojami Komerclikuma D daļas nosacījumi, tajā skaitā Komerclikuma 406. pants. Saskaņā ar Komerclikuma 406. pantu no komercdarījuma izrietošie prasījumi noilgst triju gadu laikā, ja likumā nav noteikts cits noilguma termiņš.

Aizdevuma līguma Nr. 1 atmaksas termiņš bija noteikts 2011. gada 25. novembrī (ieskaitot), un Aizdevuma līguma Nr.2 atmaksas termiņš – 2012. gada 10. augustā (ieskaitot). Lietā nodibināts, ka atbildētāja ne līdz aizdevuma līgumos noteiktajam atmaksas termiņam, ne līdz prasības celšanas dienai saņemto aizdevumu atdevusi nebija. Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka trīs gadu noilguma termiņa rēķināšana sākās ar dienu, kad prasītājai radās prasījuma tiesība par naudas piedziņu, par ko lietā strīda nav.

[10.5] Nosakot noilguma tecējuma sākumu un noilguma tecējuma beigas, jāņem vērā Civillikumā noteiktie noilguma pārtraukšanas un tā tecējuma apturēšanas pamati. Piemēram, Civillikuma 1898. pantā ir norādīti izņēmuma gadījumi, kad objektīvu šķēršļu dēļ noilguma tecējums vai nu tiek apturēts, vai nesākas, kā rezultātā pagarinās termiņš, kurā tiesības tiek aizsargātas. Savukārt noilguma pārtraukšanu regulē Civillikuma 1902.–1906.pants, paredzot, ka noilgumu pārtrauc: 1) prasības celšana tiesā vai šķīrējtiesā; 2) atgādinājums parādniekam; 3) kreditora prasības atzīšana (*skat. Senāta 2020.gada 1.oktobra spriedumu lietā Nr. SKC- 538/2020*).

Civillikuma 1906. pantā noteikts – noilgums ir pārtraukts, ja tā tecējuma laikā parādnieks kaut kādā kārtā atzīst kreditora prasību. Pantā netiek konkretizēts, kādā veidā parādniekam parāds ir jāatzīst, atzīšanas formai īpašas prasības nav izvirzītas, norādot vien uz „prasības atzīšanu kaut kādā kārtā".

Skaidrojot minētā panta saturu, tiesību doktrīnā norādīts, ka kreditora prasījuma atzīšana var izpausties dažādās darbībās – parāda dzēšanas uzsākšanā, samaksājot daļu vai prasot pagarināt saistību izpildes termiņu; tā var izpausties dokumentos vai izteikumos, no kuriem izriet, ka kreditoru prasījumi ir pamatoti (*skat. Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga : Mans Īpašums, 1998, 363 lpp.; Torgāns K. Saistību tiesības. Otrais papildinātais izdevums. Rīga : Tiesu namu aģentūra, 2018, 243 lpp.*). Parāda atzīšana var notikt gan tiešā veidā, gan netieši, ar kādu parādnieka rīcību vai darbību, kas liecina, ka parādnieks atzīst savu saistību pret konkrēto kreditoru.

Atbilstoši likuma „Par grāmatvedību" 2. pantā noteiktajam grāmatvedībā uzskatāmi atspoguļojami visi uzņēmuma saimnieciskie darījumi, kā arī katrs fakts vai notikums, kas rada pārmaiņas uzņēmuma mantas stāvoklī; grāmatvedību kārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli (6. panta 2. punkts); grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai (6. panta 4. punkts). No minētā izriet, ka jebkura trešā persona, tostarp kreditors, var paļauties uz gada pārskatā iekļautās informācijas patiesumu un pilnīgumu.

Gan no Gada pārskatu likuma (spēkā līdz 2015. gada 31. decembrim), gan Ministru kabineta 2015. gada 22. decembra noteikumiem Nr. 775 „Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma piemērošanas noteikumi" (spēkā no 2016. gada 1. janvāra) un Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma izriet iepriekš jau norādītais, ka: 1) parāda summas iekļaušana gada pārskata saistību posteņos nozīmē to, ka pārskata iesniedzējs atzīst iegrāmatoto summu par atmaksājamu, respektīvi, apliecina parāda summas kā kreditora prasījuma atzīšanu; 2) saistības atzīšana gada pārskatā ir vērsta ne tikai pret Valsts ieņēmumu dienestu, lai izpildītu normatīvajos aktos noteikto pienākumu iesniegt gada pārskatu, bet arī pret jebkuru personu, kurai ir tiesiska interese pārliecināties par attiecīgā uzņēmuma patieso finansiālo stāvokli, tostarp par atzītajām parāda saistībām.

To, ka gada pārskatā iekļautās informācijas mērķis ir radīt patiesu priekšstatu par uzņēmuma finanšu posteņiem, pašam uzņēmumam to paužot ar attiecīgiem ierakstiem finanšu pārskatā, ne tikai pret valsti, bet arī pret jebkuru trešo personu, apstiprina judikatūras atziņa, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 363.^{10} panta otro daļu parādnieka gada pārskats kā pierādījums spējai samaksāt parādu ir pieļaujams, ceļot iebildumus pret maksātnespējas pieteikumu (sk. *Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2015.gada 30.janvāra sprieduma lietā Nr. SPC-3/2015 (C32249714) 13.4.punktu*).

Tādējādi nepamatots ir atbildētājas arguments, ka saistības iekļaušana gada pārskatos nav uzskatāma par prasības atzīšanu Civillikuma 1906. panta izpratnē, jo gada pārskats ir atbildētājas iekšējais grāmatvedības dokuments, kura mērķis ir likuma prasību izpildīšana un kurš paredzēts vienīgi Valsts ieņēmumu dienestam, jo jebkura trešā persona, tostarp kreditors, var paļauties uz gada pārskatā iekļautās informācijas patiesumu un pilnīgumu. Tādēļ neatkarīgi no mērķa, kuram primāri kalpo grāmatvedības dokumentu vešana, uz gada pārskatos atspoguļoto informāciju parādnieka kreditors var atsaukties kā patiesu, kas apstiprina parādnieka saistību, kura tiek atzīta ar paša parādnieka rīcību, to iegrāmatojot atbilstoši normatīvo aktu

prasītām.

Kā izriet no Senāta Civillietu departamenta sprieduma šajā lietā, arguments, ka saistības (aizdevumu) atzīšana nav kreditora prasījumu atzīšana, ir acīmredzamā pretrunā ar minētā saistību institūta būtību, jo Civillikuma 1906. panta izpratnē parādnieka darbības, kas pārtrauc noilgumu, var būt arī saistības atzīšana parādnieka vestajos grāmatvedības dokumentos, tajā skaitā gada pārskatos (*skat. Senāta Civillietu departamenta 2021. gada 15. decembra sprieduma 5.3. punktu*).

[10.6] No prasītāja iesniegtās SIA „AMATAS HES" 2011.gada bilances pielikuma redzams, ka gada pārskatā rindā ar kodu 601 „citi aizņēmumi" ietverts „aizņēmums no SIA „LEARDS", maks. pēc 2012.g. Ls 119 481" (maksājums pēc 2012.gada) un rindā ar kodu 671 „citi aizņēmumi" iegrāmatota „SIA „LEARDS" aizdevuma atmaksa 2012. g. Ls 39 827" (*lietas 46-47 lpp.*). No pielikuma SIA „AMATAS HES" 2011. gada peļņas vai zaudējumu aprēķina redzams, ka rindā kods-110 „Procentu maksājumi un tamlīdzīgas izmaksas" iegrāmatoti „ sam. procenti par aizdevumu SIA „LEARDS" Ls 2019" (*lietas 50. lpp.*).

No pielikuma pie SIA „AMATAS HES" 2012. gada bilances redzams, ka Sabiedrības bilancē ietverts „aizņēmums no SIA „LEARDS" maks. pēc 2013.g. Ls 119 482" (*lietas 56.lpp.*) un „SIA „LEARDS" izsniegtā aizdevuma atmaksa 2013.g. Ls 43 219" (*lietas 57.lpp.*), savukārt no pielikuma 2012. gada peļņas zaudējumu aprēķinam sadaļas „Procentu maksājumi un tamlīdzīgas izmaksas" redzams, ka „aprēķināti procenti par aizdev. no SIA „LEARDS" Ls 3392 " (*lietas 60.lpp.*).

Lietas materiālos nav atbildētājas gada pārskatu par 2013. un 2014. gadu, vienlaikus ievērojot to, ka lietā nav strīda, ka aizdevumu atbildētāja kreditoram nav atdevusi, tiesas kolēģija atzīst par pierādītu, ka atbildētājas 2015., 2016. un 2017. gadu pārskatos sadaļā „ilgtermiņa kreditori" ietvertajā rindā „citi aizņēmumi" iegrāmatotā aizņēmuma summa 240 569 *euro*, kas precīzi atbilst aizdevuma līguma pušu parakstītajā 2015. gada 13. janvāra aktā par savstarpējo norēķinu salīdzināšanu norādītajai aizdevuma summai, atspoguļo atbildētājas gada pārskatā iekļauto aizņēmumu no SIA „LEARDS". Atbildētāja nav iesniegusi tādus pierādījumus, no kuriem būtu konstatējams, ka 2015.-2017. gadu pārskatā sadaļā „citi aizņēmumi" būtu iekļautas citu kreditoru aizdotās naudas summas. Tādējādi tas, ka pēc 2012. gada atbildētājas gada pārskatos aizņēmumam nav norādīts kreditors, nemaina faktu, ka atbildētājas gada pārskatos iekļauti aizņēmumi no SIA „LEARDS", no kuriem izrietošās prasījuma tiesības SIA „LEARDS" cedējusi prasītājai.

Tas, ka atbildētājas saistības pret kreditoru SIA „LEARDS" ir atzītas ar atbildētājas 2011., 2012., 2015.-2017. gada finanšu pārskatiem, apstiprina, ka no aizdevuma līgumiem izrietošo saistību noilguma termiņš ar atbildētājas atzīšanu ir ticis secīgi vairākus gadus pārtraukts, jo atbildētājai norādot konkrētās saistības gada pārskatos kā aizņēmumu, trešajām personām, tostarp kreditoram ir sniegta informācija par atbildētājas atzītajām saistībām, ar kurām atzīti kreditora prasījumi.

Ievērojot minēto, prasītājas prasījumam par parāda piedziņu pēc Aizdevuma līguma Nr. 1 un Aizdevuma līguma Nr. 2 Komerclikuma 406. pantā minētais trīs gadu noilgums nav iestājies, jo ir ticis pārtraukts gan 2012., gan 2015., 2016. gadā, un 2018. gada 14. novembrī ir celta šī prasība par parāda piedziņu.

[10.7] Tiesas kolēģija atzīst par nepamatotiem atbildētājas iebildumus pret 2015. gada 13. janvāra akta par savstarpējo norēķinu salīdzināšanu parakstīšanu no atbildētājas puses.

Civillikuma 1431. pantā paredzēts, ka akta parakstīšana, vienalga, vai tas attiecas uz pašu parakstītāju vai trešo personu, uzskatāma par piekrišanu šim aktam, ja tā saturs parakstītājam bijis zināms un ja viņam tajā tiesiskā darījumā, uz kuru akts attiecas, ir personīga interese un ierunas tiesība.

Atbildētāja pirmās instances tiesā 2019. gada 5. februārī iesniegtajos paskaidrojumos par prasību norādījusi, ka atbildētājas valdes, kas uzsākusi pildīt savus pienākumus 2015. gada 24. septembrī, rīcībā iepriekšējā valde lietvedības un grāmatvedības dokumentāciju nav nodevusi, tādēļ atbildētāja nav saņēmusi aktu par savstarpējo norēķinu salīdzināšanu oriģinālu. Apstāklis, ka atbildētāja ir vērsusies ar iesniegumu Policijā un ir uzsākts kriminālprocess pēc Krimināllikuma 18. un 19. nodaļas pats par sevi nevar būt par pamatu to dokumentu patiesuma apšaubīšanai, kurus parakstījuši iepriekšējās atbildētājas valdes locekļi.

No lietas materiāliem redzams, ka iebildumi pret prasītājas iesniegto 2015. gada 13. janvāra aktu par savstarpējo norēķinu salīdzināšanu ir pamatoti ar faktu, ka civillietas Nr. C68412717 minētā aka kopija atzīta par neatbilstošu oriģinālam, kā arī atbildētāja iebildusi pret aktu, norādot, ka to nav parakstījis atbildētājas valdes loceklis /pers. E/, ko atbildētājas ieskatā apstiprina Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācijas dokuments ar nosaukumu „Speciālistu komisijas konsultatīvais atzinums Nr. 59-08/19" (*lietas 215-226 lpp.*).

Izvērtējot atbildētājas iebildumus pret akta par savstarpējo norēķinu salīdzināšanu patiesumu, tiesas kolēģija konstatē, ka pēc atbildētāja iebildumu uzzināšanas prasītāja ir iesniegusi 2015. gada 13. janvāra akta par savstarpējo norēķinu izlīdzināšanu oriģinālu, kurš acīmredzami pilnībā atbilst sākotnēji šajā lietā prasības pieteikumam pievienotajai akta kopijai (*lietas 40. lpp.*). Pārbaudot lietas materiāliem pievienoto 2015. gada 13. janvāra akta kopiju, uz kuras izdarīta Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesneša rezolūcija par kopijas neatbilstību oriģinālam (*lietas 228. lpp.*), tiesas kolēģija konstatē, ka minētajā kopijā ir bijuši ar roku izdarīti pieraksti, kuru dēļ kopija acīmredzami neatbilst oriģinālam. Tāpat ir acīmredzami, ka kopijas teksta mehāniski drukātā daļa un parakstu daļa pilnībā atbilst lietā iesniegtā akta oriģinālam. Ievērojot minēto, fakts, ka acīmredzamu ar roku pierakstītu frāžu dēļ cita tiesa ir atzinusi akta kopiju par neatbilstošu oriģinālam, nenorāda uz to, ka akta oriģināls ir defektīvs.

Atbildētājas ieskatā to, ka aktu par savstarpējo norēķinu salīdzināšanu nav parakstījis atbildētājas valdes loceklis /pers. E/, apstiprina Latvijas neatkarīgo ekspertu asociācijas dokuments ar nosaukumu „Speciālistu komisijas konsultatīvais atzinums Nr. 59-08/19" .

Tiesu ekspertu likuma 3. panta pirmās daļa nosaka, ka tiesu ekspertīzi Latvijas Republikā atbilstoši savai kompetencei ir tiesīgi veikt valsts tiesu eksperti un privātie tiesu eksperti.

Atbilstoši minētā likuma regulējumam tiesu eksperts ir persona, kurai ir speciālas zināšanas un pieredze kādā zinātnes, tehnikas, mākslas vai amatniecības nozarē un kura ir ieguvusi tiesības veikt tiesu ekspertīzes Tiesu ekspertu likumā noteiktajā kārtībā. Tiesu eksperta pienākumus pilda valsts

tiesu eksperts vai valsts atzīts privātais tiesu eksperts, kurš tiesu eksperta tiesības atbilstošā tiesu eksperta specialitātē iegūst pēc tiesu eksperta sertifikāta saņemšanas, ko izsniedz Tiesu ekspertu padome.

Tiesu ekspertu likuma 4. panta pirmā daļa nosaka, ka tiesu ekspertu reģistrs ir publisks reģistrs, kurā iekļauta informācija par sertificētiem tiesu ekspertiem, kas darbojas valstī.

Konsultatīvo atzinumu parakstījušās personas /pers. M/ un /pers. N/ tiesu ekspertu reģistrā nav reģistrēti ne kā valsts tiesu eksperti, ne privātie tiesu eksperti, līdz ar ko minēto personu parakstījušos personu atzinumu nevar atzīt par ekspertīzes atzinumu.

Izvērtējot atbildētājas iesniegto Speciālistu komisijas konsultatīvo atzinumu Nr. 59-08/19, tiesas kolēģija konstatē, ka tajā secinājums par atbildētājas parakstu /pers. E/ vārdā ir izdarīts pieņēmuma formā, norādot, ka, visiespējamāk, parakstu uz akta ir izpildījusi cita persona, un norādot, ka izlemt jautājumu kategoriskā formā ir iespējams tikai gadījumā, ja tiks uzrādīti dokumentu oriģināli. Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka Speciālistu komisijas konsultatīvais atzinums nepierāda, ka parakstu uz akta nav izdarījis atbildētājas valdes loceklis /pers. E/.

Judikatūrā nostiprināts, ka darījuma absolūtu spēkā neesamību noteic likums, un līdz ar to darījuma spēkā neesamība nav atkarīga no līdzēju gribas. Savukārt, lai konstatētu darījuma absolūtu spēkā neesamību, gan tā dalībnieki, gan arī ieinteresētās personas var celt prasību tiesā. 2015. gada 13. janvāra akts nav apstrīdēts ar atsevišķu prasību, turklāt no lietas materiāliem un 2020. gada 6. janvāra tiesas sēdes protokola audioieraksta konstatējams, ka pēc oriģināla iesniegšanas tiesā atbildētāja nav Civilprocesa likuma 121. panta kārtībā lūgusi veikt paraksta ekspertīzi 2015. gada 13. janvāra aktā.

Ņemot vērā minēto, tiesas kolēģija atzīst, ka 2013. gada 15. janvāra akts par savstarpējo norēķinu salīdzināšanu ir spēkā esošs un apstiprina SIA „LEARDS" un atbildētājas savstarpējo norēķinu atlikušo summu uz 2013. gada 15. janvāri.

Ievērojot to, ka no atbildētājas 2011. un 2012. gada bilances redzams, ka atbildētāja ir aprēķinājusi atmaksājamo aizdevumu un maksājamos procentus, bet aizdevuma līgumos noteiktajos termiņos nav veikusi pilnu aizdevuma atmaksu, ir pamats uzskatīt, ka aizdevuma līguma pusēm radās pamats pārbaudīt datus par savstarpējiem norēķiniem, lai pārbaudītu, ka viss tiek veikts korekti. Tādējādi ar šo aktu atbildētāja tika informēta par saistību apmēru 2015. gada 13. janvārī, un atbildētājas pārstāvis, parakstot šo aktu, apstiprināja saistību pastāvēšanu starp kreditoru un atbildētāju un šo saistību apmēru akta parakstīšanas brīdī.

Tiesas kolēģija par nepamatotu atzīst atbildētājas iebildumu, ka aktu par spēkā neesošu padara tas, ka aktu nav parakstījuši abi atbildētājas valdes locekļi. Tiesas kolēģija piekrīt prasītāja norādītajam, ka norēķinu salīdzināšanas aktu pie saņemšanas juridiskās personas birojā paraksta tas no atbildētājas darbiniekiem, kurš šo aktu tieši saņem, un tas var būt arī administrators vai grāmatvedis.

[10.8] Civillikuma 1943. pants nosaka, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Lietā nodibināts, ka atbildētāja nav atdevusi kreditora atbildētājai pārskaitīto naudas summu 282 518,94 *euro* ar pielīgtajiem procentiem. Kamēr saistība nav izpildīta, pastāv kreditora prasījums. Atbildētāja, iekļaujot savos 2011., 2012. aizņēmumu, norādot kreditoru SIA „LEARDS", un 2015., 2016. un 2017. gadu iekļaujot aizņēmumu „turbīnas iegādei", kas precīzi atbilst saistību apmēram, kāds norādīts 2015. gada 13. janvāra aktā par savstarpējo norēķinu salīdzināšanu, ir atzinusi un apstiprinājusi savas pastāvošās parādsaistības pret kreditoru.

Atbildētājas pārstāvji pirmās instances tiesas sēdēs norādījuši, ka aizdevumu atbildētāja nav atdevusi. Vienlaikus no lietas materiāliem pievienotajām atbildētājas 2011. un 2012. gada bilancēm redzams, ka atbildētāja ir iegrāmatojusi aizdevuma atmaksu kreditoram (*lietas 46, 57 lpp.*). Ievērojot lietas materiāliem pievienoto 2015. gada 13. janvāra aktu par savstarpējiem norēķiniem, kuram atbilstošu aizņēmuma summu atbildētāja ir norādījusi savos 2015., 2016. un 2017. gada pārskatos kā aizņēmumu turbīnas iegādei, tiesas kolēģija atzīst par pierādītu atbildētājai pret kreditoru pastāvošo parāda apmēru 240 569 *euro*, kas sastāv no aizdevuma pamatsummas 226 675,48 *euro* un procentiem par aizdevuma izmantošanu 13 893,58 *euro*.

Tā kā lietā nodibināts Civillikuma 1906. pantā noteiktais noilguma pārtraukums abiem Aizdevuma līgumiem 2012., 2015. un 2016. gadā, prasība par parāda 240 569,06 *euro* piedziņu atzīstama par pamatotu un apmierināma.

[11] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa, noraidot prasību sakarā ar iestājušos noilgumu, nav pilnīgi un objektīvi novērtējusi lietā esošos pierādījumus kopsakarā ar prasītājas apelācijas sūdzībā norādītajiem argumentiem.

[12] Civilprocesa likuma 195. pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Tādējādi tiesai pašai *(ex officio)* neatkarīgi no prasītāja prasījuma jānoteic prasītājam tiesības par laiku no sprieduma pasludināšanas dienas līdz sprieduma izpildei vai dienai, kad parādnieka mantu pārdod izsolē, saņemt procentus no tiesas piespriestās maksājuma summas uz likuma pamata (Civillikuma 1759. pants), kuru apmērs noteikts Civillikuma 1765. pantā. Šos procentus aprēķina tiesu izpildītājs, kurš nolēmumu izpilda (Civilprocesa likuma 631. panta pirmā daļa) *(sk. sal. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 4.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-87, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 13.oktobra lēmumu lietā Nr.SPC -166/2010, Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 26.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-1106).*

Ievērojot minēto, kā arī to, ka prasībā nav lūgts piedzīt nokavējuma procentus, tiesas kolēģija atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu prasītājai nosakāmas tiesības no sprieduma spēkā stāšanās dienas līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas likumiskos 6 % gadā no piedzītās parāda summas, ievērojot Civillikuma 1763. pantā noteikto ka, procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

[13] Civilprocesa likuma 41. panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja par prasību ir samaksājusi valsts nodevu 4007,82 *euro*, par pieteikumu par prasības nodrošināšanu 1202,85 *euro*, par apelācijas sūdzību valsts nodevu 4007,82 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro*, kopā samaksājot tiesas izdevumus 9 221,69 *euro*. Tā kā prasība apmierināta pilnībā, ir pamats prasītājas labā no atbildētājas piedzīt tiesas izdevumus 9221,69 *euro*.

[14] No lietas materiāliem redzams, ka lietā sakarā ar tiesas paziņojumu un citu dokumentu nosūtīšanu pirmās instances tiesā ir radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 6,50 *euro* un apelācijas un kasācijas instances tiesās – 8,16 *euro*, kopā 14,66 *euro*. Tā kā pie prasības celšanas prasītāja ir samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro*, saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. un 42. pantu no atbildētājas kā iepriekš nesamaksāti valsts labā ir piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 11,46 *euro*.

[15] Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmā daļa noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, par mantas atdošanu natūrā, par personu un mantas izlikšanu no telpām un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus, kad spriedums izpildāms nekavējoties. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai nosakāms 10 (desmit) dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8. pantu, 97. pantu, 189.-193. pantu, 199. panta pirmo daļu, 204.[1] panta pirmo daļu, 426., 430., 432., 434., 440. pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a :

Apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Skrastiņš un Dzenis" prasību pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību „AMATAS HES" par parāda piedziņu.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „AMATAS HES", reģistrācijas numurs 40003500666, par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Skrastiņš un Dzenis", reģistrācijas numurs 40003593295, parādu 240 569,06 *euro*, kas sastāv no aizdevuma pamatsummas 226 675,48 *euro* un procentiem par aizdevuma izmantošanu 13 893,58 *euro*, un tiesas izdevumus 9221,69 *euro*, kopā 249 790,75 *euro* (divi simti četrdesmit deviņi tūkstoši septiņi simti deviņdesmit *euro* 75 centi).

Noteikt sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Skrastiņš un Dzenis", reģistrācijas numurs 40003593295, tiesības par laiku sprieduma izpildei saņemt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „AMATAS HES", reģistrācijas numurs 40003500666, likumiskos 6 % gadā no piedzītās parāda pamatsummas 240 569,06 *euro*, ievērojot Civillikuma 1763. pantā noteikto ka, procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu.

Noteikt, ka naudas summas par labu prasītājai iemaksājamas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Skrastiņš un Dzenis" kontā LV26PARX0001053921015, AS „Citadele banka", bankas kods PARXLV22.

Piedzīt no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „AMATAS HES", reģistrācijas numurs 40003500666, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 11,46 *euro* (vienpadsmit *euro* 46 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami kontā Nr.LV51TREL2190458019000, saņēmējs: Tiesu administrācija, reģistrācijas nr. 90001672316, saņēmēja banka : Valsts kase, kods TRELLV22. Maksājuma mērķī jānorāda dati civillietas identificēšanai.

Noteikt atbildētājai termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Senāta Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā un samaksājot drošības naudu 300 *euro* (trīs simti *euro*).

Tiesnese	L.Pliča
Tiesnese	M.Bebriša
Tiesnese	G.Freimane